

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-1027/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Marini Braje Meznarić, u pravnoj stvari tužiteljice Ivone Bošnjak-Praunsperger Klanac iz Zagreba, Zeleni trg 2 OIB: 38768641635, koju zastupa punomoćnica Maja Buhin, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, koju zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi diskriminacije, utvrđenja i poništenja, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 4. rujna 2026., održane u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice Nike Belančić, odvjetničke vježbenice i zz tužene Snježane Radonić, zamjenice OGDO, dana 29. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je Odlukom o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika od 25. veljače 2026., broj: 7 Su-79/2026-29 koja je donesena po Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, učinjena diskriminacija po osnovi spola (žena) i obiteljskog statusa (majka).

II Poništava se Odluka o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika od 25. veljače 2026., broj: 7 Su-79/2026-29 koja je donesena po Općinskom građanskom sudu u Zagrebu i ocjena „uspješan“, s obzirom da je ista diskriminatorna za godinu 2025. za koju je tužiteljica Ivona Bošnjak-Praunsperger Klanac koristila roditeljni dopust, te tužiteljica za ovu godinu ostaje neocijenjena.

III Utvrđuje se da je Odluka o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika od 25. veljače 2026., broj: 7 Su-79/2026-29, koja je donesena po Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, nedopuštena i nezakonita.

IV Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici parnični trošak u visini od 625,00 eura, sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 20. ožujka 2026. zaprimila kao zaposlenica Općinskog građanskog suda u Zagrebu Odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika (dalje: Odluku) od 25. veljače 2026., broj: 7 Su-79/2026-29 kojom je za 2025. na radnom mjestu zemljišnoknjižnog sudskog savjetnika - radno mjesto I. Vrste, na neodređeno vrijeme ocijenjena sa ocjenom „uspješan“. Nadalje da je u zakonskom roku, točnije dana 25. ožujka 2026. podnijela zahtjev za zaštitu prava radnika sukladno čl.133. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje: ZOR). Naime, u obrazloženju Odluke je navedeno kako na temelju čl. 92. st. 4. Zakona o državnim službenicima (NN 155/23, 85/24, dalje: ZDS) razdoblja rodiljnog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne službenice, dopusta službenice koja je rodila ili službenice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, u skladu s propisom o rodiljnim i roditeljskim potporama, smatraju se vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu, a st. 5. istoga članka da ako su razdoblja odsutnosti s rada iz stavka 4. ovoga članka trajala duže od šest mjeseci u kalendarskoj godini za koju se provodi ocjenjivanje, državni službenici ocijenit će se ocjenom »uspješan«. Tužiteljica ističe da je predmetna pravna regulativa u suprotnosti sa temeljnim vrijednostima koje štiti Ustav Republike Hrvatske. Konkretno, člankom 92. ZDS propisano je da se ne ocjenjuju državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci izuzev državnih službenika koji su sa radnog mjesta izbivali duže od šest mjeseci radi korištenja prava na rodiljni, roditeljski, posvojiteljski, očinski dopust ili dopust koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rad s polovicom punog radnog vremena, rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopust trudne službenice, dopust službenice koja je rodila ili službenice koja doji dijete te dopust ili rad s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, u skladu s propisom o rodiljnim i roditeljskim potporama. Svi državni službenici koji su izbivali dulje od šest mjeseci u prethodnoj kalendarskoj godini za koju se provodi ocjenjivanje, a upravo radi korištenja svih ranije navedenih prava bit će ocijenjeni ocjenom „uspješan“.Konkretno, spornom odredbom ZDS-a, direktno je povrijeđen čl. 14. Ustava RH koji propisuje da su svi pred zakonom jednaki te da nitko ne smije biti diskriminiran po bilo kojoj osnovi, uključujući spol i osobne okolnosti. Također, grubo su povrijeđeni čl. 62. i čl. 63. Ustava RH koji izričito propisuju da država osobitu zaštitu posvećuje majčinstvu i djeci. Dakle, važećom zakonskom regulativom u području ocjenjivanja državnih službenika, koja predviđa zadanu ocjenu službenika koji su koristili svoja prava sukladno Zakonu o rodiljnim i roditeljskim potporama, direktno se tužiteljica stavlja u znatno nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike te nenadoknadivo ograničava konkurentnost u postupcima imenovanja, odnosno u daljnjem profesionalnom napredovanju. Ovakvom pravnom regulativom nedvojbeno dolazi do diskriminacije skupine državnih službenika koja koristi svoja zakonom zajamčena prava i to najranjivijih društvenih skupina - trudnica, majki i djece sa poteškoćama u razvoju. Unaprijed određenom ocjenom rada državnog službenika koji je koristio jedno od zakonom propisanih prava, ne ocjenjuje se njegov rad već isključivo činjenica korištenja navedenog prava, a čime ga se unaprijed, u potpunosti neosnovano, stavlja u znatno lošiji položaj u odnosu na druge službenike koji nisu koristili niti jedno od navedenih prava. U prilog navedenom tužiteljica dostavlja stav

Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova od 19. veljače 2026. koja također navodi da je došlo do povrede čl. 7. Zakona o ravnopravnosti spolova (NN 88/02, 69/17, dalje: ZRS). Također, potrebno je napomenuti da sukladno čl. 9. st. 3. ZOR potrebno je na radnika primjenjivati najpovoljnije pravo ukoliko postoje različite odredbe koje se tiču prava samoga radnika. Jednakost muškaraca i žena temeljno je načelo prava Europske Unije koje se primjenjuje na više aspekata života u društvu, uključujući pitanja zapošljavanja i rada. Direktivom o ravnopravnosti spolova 2006/54/EZ zabranjuje se izravna i neizravna diskriminacija između muškaraca i žena u pogledu zapošljavanja, pristupa zapošljavanju i samozapošljavanja; rada, uključujući plaću i otkaz; strukovnog osposobljavanja i napredovanja; članstva i sudjelovanja u organizacijama radnika ili poslodavaca. Tužiteljica ističe i da su čl.5. Metodologije ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika (NN br. 22/23, dalje u tekstu Metodologija) propisana mjerila za ocjenjivanje sudskih savjetnika koji sudjeluju u postupcima imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova te zamjenika općinskih državnih odvjetnika. Propisano je da se ocjena rada savjetnika utvrđuje na temelju sljedećih mjerila: ocjena rada u svojstvu državnog službenika sukladno zakonu koji uređuje prava i obveze državnih službenika, iskustvo u radu u svojstvu savjetnika kao i druge aktivnosti (sudjelovanje u stručnom usavršavanju, objava stručnih ili znanstvenih radova iz područja pravnih znanosti, završetak poslijediplomskog specijalističkog studija odnosno doktorskih studija iz pravnih znanosti. Nadalje je propisano da se za mjerilo iz stavka 1. točke 1. čl. 5. može ostvariti najviše 65 bodova, za mjerilo iz stavka 1. točke 2. čl. 5. najviše 25 bodova, a za mjerilo iz stavka 1. točke 3. čl. 5. najviše 10 bodova. Također je propisano da se za ocjenu „izuzetan“ ostvaruje 65 bodova, za ocjenu „primjereno“ 55 bodova, za ocjenu „uspješno“ 45 bodova te za ocjenu „zadovoljavajuće“ 35 bodova. Konačna ocjena rada u svojstvu državnog službenika za razdoblje ocjenjivanja utvrđuje se prosječnim iznosom koji se dobiva zbrojem bodova za ocjenu svake godine unutar razdoblja ocjenjivanja podijeljenim s brojem godina ocjenjivanja, a dobiveni rezultat zaokružuje se na dvije decimale na temelju treće decimale, sve sukladno čl. 6. Metodologije. Tužiteljica je za godinu 2024. ocijenjena ocjenom „izuzetan“. Ovakvim diskriminatomnom ocjenom „uspješan“ tužiteljica, isključivo radi korištenja roditeljnog i roditeljskog dopusta, ima u startu znatno manji broj bodova od ostalih muških kolega i mogućnost napredovanja i u konačnici imenovanja sutkinjom. Stoga tužiteljica u konačnici predlaže presuditi kao u izreci ove presude.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe da je tužiteljica državna službenica, i to sudska savjetnica na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, od 1. rujna 2020., kako je određeno Rješenjem o rasporedu na radno mjesto, st ime da je primljena u službu na određeno vrijeme, a od 10. svibnja 2022. primljena je na neodređeno vrijeme. Čini neprijepornim da je tužiteljica 20. ožujka 2026. zaprimila Odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika od 25. veljače 2026., poslovni broj 7 Su79/2026-29 (dalje u tekstu: Odluka), kojom je za 2025. ocijenjena ocjenom „uspješan“. Nesporno je i da je tužiteljica protiv Odluke, osobno u Ured predsjednice suda 25. ožujka 2026. podnijela Zahtjev za zaštitu prava (dalje u tekstu: Zahtjev). Tuženik smatra u cijelosti neistinitim navodom da je tužiteljica diskriminirana s osnove spola i osobne okolnosti, odnosno konkretno s obzirom na činjenicu korištenja prava na roditeljni i roditeljski dopust. Nadalje da tužiteljica tužbu, kao pravno sredstvo zaštite prava radnika u slučaju eventualne povrede od strane poslodavca, koristi umjesto pravnog sredstva na koje upućuje činjenični opis u tužbi, odnosno zahtjev za ocjenu suglasnosti Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, broj 155/23, 85/2024,

dalje u tekstu: ZDS) s Ustavom Republike Hrvatske. Tuženik je donošenjem Odluke postupio u skladu sa zakonom na snazi, odnosno ZDS-om, i to na jednak način u odnosu na sve državne službenike. Naime, člankom 92. stavkom 2. ZDS-a određeno je da se ne ocjenjuju državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci. Nadalje, stavcima 4. i 5. istog članka određeno je da se razdoblja roditeljnog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne službenice, dopusta službenice koja je rodila ili službenice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, u skladu s propisom o roditeljnim i roditeljskim potporama, smatraju vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu, ali ako su ista trajala duže od šest mjeseci u kalendarskoj godini za koju se provodi ocjenjivanje, državni službenici ocijenit će se ocjenom »uspješan«. Tuženik navodi i da tužiteljica tužbi prilaže Pritužbu na diskriminaciju po osnovi ocjenjivanja upućenu Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od strane upravo pravobraniteljice za ravnopravnost spolova Višnje Ljubičić, dipl. iur., iste čija su mišljenja i stavovi u odnosu na zabranu diskriminacije bila poticaj za donošenje upravo predmetnog ZDS-a. Tuženik osporava značaj dostavljene pritužbe, posebno u dijelu u kojem ističe da se aktualnim načinom ocjenjivanja, žene, odnosno majke, stavljaju u diskriminatoran položaj. Pritom se ističe da je navedeno zakonsko rješenje u izravnoj vezi s primjenom Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (Narodne novine, broj 155/23) odnosno propisanim bodovima za dodatak za učinkovitost rada, a koji se ostvaruju prema ocjenama (članak 19. Zakona). To je jedno od mogućih obrazloženja aktualne zakonske regulative, upravo radi izbjegavanja diskriminacije, odnosno nemogućnosti stjecanja bodova radi ne ocjenjivanja, a time i dodatka na plaću. Iz navedenog proizlazi da je tužiteljica dužna dokazati diskriminirajuće postupanje poslodavca prema sebi odnosno da je poslodavac povrijedio dostojanstvo radnika. U odnosu na isticanje nemogućnosti napredovanja, od strane Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije tuženik je zaprimio uputu, Klasa: 119-04126-01/3350, Ur.broj: 514-03-03/02-26-01 od 12. ožujka 2026. za postupak ocjenjivanja savjetnika u pravosudnim tijelima te je utvrđeno da se na postupak ocjenjivanja za 2025. primjenjuju mjerodavne odredbe ZDS-a, Uredbe o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika (Narodne novine, broj 127/24) te Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama. Dodatno, u uputi je navedeno da se u odnosu na zaprimljene prigovore na sadržaj odredbi članka 92. stavaka 4. i 5. ZDS-a i njihov utjecaj na konkurentnost savjetnika u postupcima prvog imenovanja na pravosudne dužnosti ukazuje na primjenu odredbe članka 2. stavka 2. Metodologije ocjenjivanja rada sudskih savjetnika i državnoodvjetničkih savjetnika („Narodne novine“, broj 22/23.) u postupcima ocjenjivanja savjetnika radi sudjelovanja u postupcima imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova te zamjenika općinskih državnih odvjetnika, sukladno kojoj se odredbi savjetnici koji su na poslovima radili kraće od propisanog razdoblja ocjenjivanja od tri kalendarske godine prije godine u kojoj je objavljen oglas, ocjenjuju za razdoblje u kojem su radili (jedna ili dvije godine). Tuženik nadalje navodi da je tužiteljica Odlukom o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika Općinskog građanskog suda u Zagrebu. broj 7 Su-79/2026-29 od 25. veljače 2026. raspoređena na radno mjesto zemljišnoknjižnog sudskog savjetnika - radno mjesto I. vrste. za 2025. ocjenjena je ocjenom „uspješan“. U odnosu na utjecaj navedenih odredbi na konkurentnost savjetnika u postupcima prvog imenovanja na pravosudne dužnosti ukazuje se na primjenu odredbe članka 4. stavka 2. Metodologije

ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika („Narodne novine“, broj 22/23.) u postupcima ocjenjivanja savjetnika radi sudjelovanja u postupcima imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova te zamjenika općinskih državnih odvjetnika sukladno kojoj se odredbi savjetnici, koji su na tim poslovima radili kraće od propisanog razdoblja ocjenjivanja od tri kalendarske godine prije godine u kojoj je objavljen oglas, ocjenjuju za razdoblje u kojem su radili (jedna ili dvije godine). Ocjenjivanje sukladno Metodologiji nema utjecaj na ocjenjivanje u svojstvu državnog službenika, ali neovisno o ocjeni koju će savjetnik ostvariti u svojstvu državnog službenika, za potrebe ocjenjivanja sukladno Metodologiji kao mjerodavno razdoblje uzima se samo razdoblje u kojima je savjetnik faktično i stvarno radio pa se službenička ocjena ostvarena sukladno članku 92. stavku 5. Zakona o državnim službenicima ne uzima u obzir za potrebe ocjenjivanja savjetnika prema Metodologiji. Primjerice, za savjetnika koji je tijekom razdoblja ocjenjivanja sukladno Metodologiji koristio neko od prava iz članka 92. stavka 4. Zakona o državnim službenicima, neovisno o tome što je za godinu u kojoj je to pravo koristio u svojstvu državnog službenika ocijenjen ocjenom „uspješan“ na temelju članka 92. stavka 5. Zakona o državnim službenicima, razdoblje ocjenjivanja će sukladno odredbi članka 4. stavka 2. Metodologije biti dvije godine. Obzirom na navedeno, tuženik smatra tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovanim, te predlaže sudu isti odbaciti podredno odbiti kao neosnovan, uz naknadu troška postupka tuženiku.

3. Sud je proveo dokaze uvidom u: dopis Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova od 19.02.2026. upućen Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, Zahtjev za zaštitu prava radnika – tužiteljice zaprimljen dana 25.03.2026. u Uredu predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika – tužiteljice koju je donijela Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu Broj: 7 Su-79/2026-29 dana 25.02.2026., dopis Hrvatskog Sabora od 28.06.2023. zastupnicima istog i predsjednicima radnih tijela, dopis Vlade Republike Hrvatske od 28.06.2023. upućen Predsjedniku Hrvatskog Sabora, Prijedlog Zakona o državnim službenicima, Uputu Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 12.03.2026., te je saslušana tužiteljica u svojstvu stranke u postupku.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 88/22 i 114/22, dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Među strankama je nesporno da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženika na radnom mjestu sudskog savjetnika počevši od 1. rujna 2020. Temeljem njenog vjerodostojnog i logičnog iskazivanja, sud je utvrdio njen točan i kontinuiran slijed godišnjih ocjena, kako slijedi: za rad u kalendarskoj godini 2021. ocijenjena je ocjenom vrlo dobar, za rad u kalendarskoj godini 2022. ocijenjena je ocjenom odličan, za rad u kalendarskoj godini 2023. nije ocijenjena jer je većinu te godine provela na rodiljnom dopustu, za rad u kalendarskoj godini 2024. ponovno je ocijenjena ocjenom odličan.

6. Nadalje, iz iskaza tužiteljice slijedi da je u kalendarskoj godini 2025. provela više od šest mjeseci na rodiljnom dopustu, jer je kako iskazuje od svibnja 2025. do kraja te godine bila na rodiljnom dopustu (rođenje drugog djeteta).

7. Iz Odluke o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika – tužiteljice koju je donijela Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu Broj: 7 Su-79/2026-29 dana 25.02.2026., slijedi da je tužiteljica pozivom na odredbu čl. 92.st.1. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine broj 155/2023., 85/2024., dalje ZDS) ocjenjena ocjenom „uspješan“. Obrazloženje ove Odluke se poziva na čl. 92. st.4. i 5. ZDS, odnosno na automatizmom danu ocjenu tužiteljici jer je njena odsutnost rada trajala duže od šest mjeseci u kalendarskoj 2025., uz ispunjen uvjet korištenja rodiljnog dopusta koji se smatra vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu. Obrazloženje predmetnog rješenja ne sadrži nikakvu analizu kvalitete, opsega ili složenosti stvarno odrađenog posla tužiteljice u mjesecima u kojima je efektivno radila tijekom 2025.

8. Tuženik nije mogao primijeniti opće odredbe Zakona o državnim službenicima na ocjenjivanje tužiteljice za 2025. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 136/2025), koji je stupio na snagu 13. studenoga 2025., u članku 22. izričito je i beziznimno propisano da se na kriterije i postupak ocjenjivanja sudskih savjetnika ne primjenjuju propisi o državnim službenicima i namještenicima. Slijedom navedenog, tuženik u siječnju/veljači 2026., provodeći postupak ocjenjivanja rada za 2025., uopće nije imao zakonsku podlogu primijeniti članak 92. Zakona o državnim službenicima niti prateću opću vladinu Uredbu o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika (Narodne novine br. 127/2024), jer je zakonodavac te propise izričito isključio iz primjene za kategoriju sudskih savjetnika. Odredba čl. 22. stupila je na snagu 01.01.2026. Činjenica da ministar nadležan za poslove pravosuđa u tom trenutku još nije donio novu podzakonsku metodologiju iz stavka 8. istog članka, stvorila je pravnu prazninu. Međutim, u pravnom poretku Republike Hrvatske, nastala pravna praznina se nikada ne smije rješavati primjenom zakonom izričito isključenih propisa, niti na štetu prava radnika. Tuženik se ne može ekskulpirati niti pozivanjem na internu uputu Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 12.03.2026., jer interne upute i mišljenja ministarstva nemaju karakter pravnog propisa niti su izvor prava.

8.1. Čak i da se analogno primjenjivala ranije važeća Metodologija ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika (Narodne novine, br. 22/2023) kao jedini specijalni akt (lex specialis), tuženik je postupio nezakonito. Ta Metodologija uopće ne poznaje minimalan broj mjeseci efektivnog rada u godini niti dopušta "mehaničke srednje ocjene", već izričito nalaže da se izračun kvantitativnih rezultata (norme) i kvalitete rada vrši isključivo za efektivno vrijeme provedeno na radu. Stoga ovaj sud smatra da je tuženik bio dužan izolirati mjesece u kojima je tužiteljica u 2025. godini stvarno radila, izračunati njezinu normu za to razdoblje i donijeti ocjenu koja odražava njezin stvarni rad, a ne primijeniti automatizam iz općeg prava državnih službenika. Ocjenu za 2025. više nije moguće donijeti, s obzirom na protek vremena, analognom primjenom čl. 95. st.2. Zakona o sudovima.

9. Člankom 8. st. t. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine, br. 85/08 i 112/12, dalje ZSD) propisana je stroga zabrana diskriminacije na području rada, radnih uvjeta i mogućnosti napredovanja. Prema članku 20. istog Zakona, na snazi je pravilo o prijelazu tereta dokaza na tuženika. Budući da je tužiteljica iskazivala o povijesti svojih izvrsnih ocjena (odličan u 2022. i 2024. godini), učinila je vjerojatnim da je njezino korištenje rodiljnog dopusta jedini povod dodjele niže ocjene, pa je teret

dokazivanja prešao na tuženika. Tuženik tijekom postupka nije ponudio niti jedan materijalni dokaz (statistiku, riješene predmete i sl.) kojim bi dokazao da je kvaliteta tužiteljčina rada u efektivnim mjesecima rada pala.

10. Stoga automatsko dodjeljivanje te ocjene tužiteljici koja izbiva s rada zbog rodiljnog dopusta u trajanju preko 6 mjeseci a prema čl.92.st. 4. i 5. ZDS, koja ocjena se ne može niti temeljiti na ovom propisu u konkretnoj situaciji, stvara profesionalnu štetu tužiteljici u smislu eventualnog napredovanja tužiteljice u pogledu imenovanja za suca. Navedeno predstavlja neizravnu diskriminaciju temeljem spola i obiteljskog statusa iz čl.1.st.1. ZSD. Pri tome sud cijeni da je u pitanju neizravna diskriminacija jer kriterij ocjenjivanja automatizmom stavlja i može staviti osobe u nepovoljniji položaj po osnovi iz članka 1. stavka 1. ZSD, sve u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji. Naime, ocjenjivanje koje je provedeno automatizmom je kriterij koji se ne može objektivno opravdati zakonitim ciljem. Pri tome sud uzima u obzira da rodiljni dopust neovisno da li se radi o njegovom obaveznom dijelu ili o njegovom ukupnom trajanju od 6 mjeseci, u velikoj većini slučajeva koriste žene. Stoga je došlo i do povrede čl. 7. st. 2. Zakona o ravnopravnosti spolova (Narodne novine br. 82/2008, 69/2017, dalje ZRS), jer će muškarac u usporedivoj situaciji doći u povoljniju situaciju od žene koja koristi roditeljski dopust. Jednakost muškaraca i žena temeljno je načelo prava Europske Unije koje se primjenjuje na više aspekata života u društvu, uključujući pitanja zapošljavanja i rada. Direktivom o ravnopravnosti spolova 2006/54/EZ zabranjuje se izravna i neizravna diskriminacija između muškaraca i žena u pogledu zapošljavanja, pristupa zapošljavanju i samozapošljavanja; rada, uključujući plaću i otkaz; strukovnog osposobljavanja i napredovanja; članstva i sudjelovanja u organizacijama radnika ili poslodavaca. Budući da je zaštita materинства prema članku 63. Ustava RH vrednota najvišeg reda, njezino ostvarivanje ne smije rezultirati profesionalnom degradacijom. Takvo je stajalište čvrsto utemeljeno u obvezujućoj praksi suda Europske unije (Direktiva 2006/54/EZ, predmet C-7/12 Riežniece) te u praksi Ustavnog suda Republike Hrvatske (odluka broj U-III-3641/2020 od 27. lipnja 2023.), prema kojoj se zakonske odredbe ali niti kriteriji ocjenjivanja, ne smiju primjenjivati na formalistički način koji bi žene koje koriste prava povezana s materinstvom stavio u nepovoljniji položaj.

11. S obzirom na to da je tužiteljica u tužbenom zahtjevu kumulativno tražila utvrđenje nezakonitosti i nedopuštenosti Odluke te njeno poništenje, sud je usvojio oba zahtjeva uvažavajući njihove različite pravne učinke. Utvrđenje da je odluka nezakonita i nedopuštena ima deklaratorni učinak s djelovanjem unatrag (ex tunc). Ovime sud potvrđuje da je čin poslodavca bio protupravan i diskriminatoran u trenutku donošenja, čime se tužiteljici pruža puna pravna zaštita i stvara pravni temelj za uklanjanje mrlje u karijeri. Poništenje rješenja o ocjeni ima konstitutivni učinak. Ovime sud navedenu odluku u cijelosti ukida i uklanja iz pravnog prometa, čime se ona briše iz osobnog očevidnika tužiteljice kao da nikada nije bila donesena. Time se u potpunosti uklanjaju njezine štetne posljedice (pogrešno bodovanje).

12. Člankom 133. stavkom 1. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23. i 64/23., dalje: ZR) određeno je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Stavak 2. istog članka propisuje da ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz

stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

13. U konkretnom slučaju, kako je neprijeporno između stranaka tužiteljica je zaprimila pobijanu Odluku 20. ožujka 2026. te je pravovremeno 25. ožujka 2026. podnijela Zahtjev za zaštitu prava. Slijedom navedenog, tužiteljica je pravovremeno podnijela tužbu ovome sudu 24. travnja 2026.

14. Člankom 186.a stavkom 1. ZPP-a propisano je da osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske je dužna prije podnošenja tužbe obratiti se sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske, osim u slučajevima u kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe. Zahtjev za mirno rješenje spora mora sadržavati sve ono što mora sadržavati tužba.

15. U odnosu na prigovor tužene da bi tužbu u konkretnom slučaju trebalo odbaciti budući da tužiteljica nije postupila po članku 186.a stavku 1. ZPP-a valja reći da je prethodno citiranom odredbom propisana iznimka od obveze podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora i to u slučaju da je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe. Kako članak 96. stavak 3. ZDS-a upućuje na opće propise radnog prava, a da je člankom 133. stavkom 2. ZR-a određen rok za podnošenje tužbe, to se po mišljenju ovog suda, tužiteljica nije bila dužna obratiti tuženoj zahtjevom za mirno rješenje spora.

16. Preostalu dokumentaciju u spisu, a niti navode stranaka i druge dokaze, sud ne nalazi potrebnim posebno obrazlagati, a niti provoditi, kraj utvrđenog činjeničnog stanja na temelju opisanih dokaza u obrazloženju ove odluke.

17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1. ZPP-a, a trošak je odmjerjen tužiteljici koja je bila zastupana po odvjetniku temeljem važeće Odvjetničke Tarife i to u vidu jednokratne nagrade za zastupanje u prvostupanjskom postupku prema Tbr. 7.t.2., od 250 bodova koja obuhvaća najviše do četiri radnje za svaki prvostupanjski postupak a u konkretnom slučaju obuhvaća; sastav tužbe, zastupanje na ročištu održanom 04.09.2026. i eventualni pristup na ročište za objavu odluke. 250 bodova odmjerenih temeljem vrijednosti jednog boda od 2,00 eura, daje trošak u visini od 500,00 eura, a uz PDV, daje iznos od 625,00 eura. Odluka o zateznoj kamati na troškove postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

18. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izrekama ove presude.

U Zagrebu, 29. rujna 2026.

Sudac:
Marina Braje Meznarić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku 15 dana, od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-da99e**

Kontrolni broj: **0e2b1-22957-a067f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.